

[Glistrup]

– nemlig det radikale venstre, og derudover nævner Erik Damgaard som fællessekretariatspartier i denne forstand centrumdemokraterne og socialistisk folkeparti.

Det er en fortolkning, som jeg finder i og for sig er rigtig nok. Det er ikke noget angreb på disse tre partier, for det ville være kunstigt at skære med en kniv ned igennem et parti og sige: dette er dets virke i folketinget, og det er dets vælgerorganisationsvirke, eller hvad man nu ville sige om det. Det er ikke rigtig muligt at skære ned og foretage denne afgrænsning i det praktiske liv, for det fungerer jo som én enhed. Det ville være som at sige, at nu gav man særlige regler for en mands højre ben, og den tilførsel, man gav til højrebenet, måtte ikke via blodtilførslen komme til at gavne venstrebenet. Det er umuligt at dele op på almindeligt organisatorisk partiarbejde på den ene side og parti-gruppens arbejde inde i folketinget på den anden side. Det kan hverken i teorien eller i praksis lade sig gøre på nogen som helst måde.

Men dette er jo ikke bare et spørgsmål om det mere eller mindre uetiske i, at folk skal tvangsindlægges til at betale til partier, der er dem vederstyggelige. Der er i allerhøjeste grad også en anden side af denne problemkreds, nemlig den side, der hedder, at det jo i allerhøjeste grad foregår tys-tys i mørkekamre, sådan at man ikke ved det i den befolkning, som er arbejdsgivere for de politiske partier, og som i hvert tilfælde har krav på at få fuld og åben besked om, hvad der sker med disse midler. Her har fremskridtspartiet fra første færd deklareret: kom op på vores kontor og læs vores kassebog. Hvis I har en revisor, der vil gennemgå det, og I selv vil betale for det, så gør dog det! Men det tør nok siges, at andre partier ikke rigtig vil være sig deres økonomiske liv bekendt. Det er noget, der stammer fra viktorianismens almindelige tilbageholdenhed med at fremføre tingene åbent og ærligt og være sig sine forhold bekendt og sige: vi får sådan og sådan et tilskud fra Bonde Nielsen eller fra Texaco eller fra Dansk Smede- & Maskinarbejderforbund, eller hvem man nu får tilskuddene fra, så man kan se det samlet og åbent på et enkelt sted.

Det må i hvert fald være ét af skridtene fremover, når vi nu starter på den allerførste gang spadevenden af denne problemkreds.

Derfor skal jeg slutte mit indlæg med at tillade mig på mit partis vegne at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at parlamentarisk redelighed kræver, at de politiske partier i det mindste sørger for en fyldig og oplysende offentliggørelse af deres årsregnskaber.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Første næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Kjeld Olesen (S):

Jeg vil gerne med det samme på socialdemokratiets vegne afvise det forslag til dagsorden, vi her har hørt. Det kan ikke tilkomme os at blande os i de dispositioner, som demokratisk valgte partier og deres ledelser foretager.

Jeg vil mene, at forespørgslen, dens formulering og det, vi her har hørt, bør betyde, at et indlæg fra min side bliver yderst kort.

Jeg vil for det første pege på den dobbeltmoral, som hr. Glistrup søger at bortforklare ved at sige, at det ikke bare skal være de ugudelige, der spiser lammesteg, og sige, at hvis der bare var en vis balance imellem den måde, man stiller sin egen idealisme til skue på, og så handling, så burde fremskridtspartiet naturligvis sige nej til de tilskud, som man har fået via Europa-Parlamentet.

Selv om man kan sige, at i penge er det ikke noget, der spiller den meget store rolle, så kan jeg forstå, at fremskridtspartiet er yderst interesseret i det principielle i sagerne. Når vi snakker om det principielle, så hørte jeg også, at hr. Glistrup nævnte fremskridtspartiets folketingsgruppes repræsentant i Europa-Parlamentet, hr. Nyborg, denne flittigt arbejdende mand i Europa-Parlamentet. Jeg har været så nysgerrig, at jeg har spurgt folketingets bureau, hvornår vi egentlig sidst har set hr. Nyborg til stede i folketinget. Jeg fik at vide, at officielt var hr. Nyborg tilmeldt folketinget fra den 15. december 1978 til den 11. januar 1979. Der var hr. Nyborg altså fra Europa-Parlamentet kommet tilbage til arbejdet i folketinget. Til gengæld lå det